

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Quorundam sanctorum virorum eam in rem documenta & exempla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

sub umbra amabilis humanitatis ejus; sicut scriptum est: *Sub umbra illius quem desideraveram sedi, & fructus ejus dulcis gutturi meo?* At de his hæcenus.

Veruntamen præterire non possum, magnam contemplatricem S. Tereciam, eo loco quem infra laudabimus, conscientia suæ directorem expressissimis verbis admonere: ne viam aliam sectari velit, quantumvis se fortè inveiant in summo apice divinæ contemplationis: quoniam (ut subdit) *istâ pergitur viâ securè.*

C A P U T V.

Quæ hæcenus à nobis demonstrata sunt, expressiori autoritate confirmantur.

JAm verò ut doctrinam traditam confirmemus exemplis documentisque Sanctorum, paucos duntaxat è multis seligam, & eos quidem quos alioqui constat, non tantùm eximiam virtute atq; excellenti sanctitate præditos, verùm etiam ad sublime quoddam contemplationis genus divinitus evectos fuisse.

§. I.

Quorundam sanctorum virorum eam in rem documenta & exempla.

ORDior à mellifluis S. Bernardo, qui in sua Cantici Cantorum explanatione, non uno loco id quod hic agimus tradit disertissimè. Nominatim autem sermone 43 ubi eum Sponsæ consilium ac prudentiam collaudasset, quæ dilectum suum ut fasciculum myrrhæ complexa, eundem inter ubera sua collocet, ut nimirum assiduè, tum in memoria, tum in ejus affectu commoretur; atque ad idem facien-

Serm. 43.
in Cant.

ciendum auditores suos graviter esset cohortatus: tum ijs seipsum etiam exemplo proponens: *Et ego, inquit, fratres, ab ineunte mea conversione, pro acervo meritorum, que mihi deesse sciebam, hunc mihi fasciculum colligare, & inter ubera mea collocare curavi, confectum ex omnibus anxietatibus & amaritudinibus Domini mei. Propterea hac mihi frequenter in ore, sicut vos scitis; hac semper in corde, sicut Deus scit; hac stylo meo admodum familiaria, sicut apparet: hac mea interim sublimior philosophia, scire IESUM & hunc crucifixum. Ecce hominem sanctissimum, non in suæ tantum conversionis initijs, sed jam virum perfectum & non semel expertum arcanas divinæ contemplationis delicias, Christi passionem assiduè in corde retinentem, & hanc suam esse sublimiorem Philosophiam ingenuè confitentem.*

Serm. 23.
& 74. in
Cant.

Chron. p. 1.
l. 1. c. 26.

Collat. 24.
apud 172.
dng.

Quid de Seraphico S. Francisco dicam? cujus omnem vitam exploratum est, in Iesu Christi crucifixi meditatione atque imitatione positam fuisse. Quâ etiam exercitatione ita tenebatur, ut diceret; tametsi ad extremum usque iudicij diem in vivis futurus esset, non aliam sibi à Christi Domini cruciatibus, lectionem, studium, commentationem futuram esse necessariam. Solebâtque proinde eos graviter reprehendere, qui aliorum abduci se sinerent; non enim aliter perveniri ad Deum; & nimium esse sibi præfidentes, qui per alias chimeras imaginationésve, se Deo dicerent intimè velle conjungi, nec tamen unquam à semetipsis recederent. Illud adjungens, quod instar effati esse debet in hac materia: *Quantò magis anima transformatur in Christum crucifixum, tantò magis transformatur in Deum excelsum & gloriosum.*

Quod equidem ipse experiendo didicerat; ex assidua utique Christi crucifixi contemplatione atque amore, ipsâ carne in Iesu crucifixi expressam similitudinem, & mente, per ardores Seraphicos (quoad homini in vita mortali con-

cellum

cessum est) in Deum excelsum & gloriosum transformatus. Iungamus parenti filium, Seraphico Seraphicum Bonaventuram: cuius de re proposita sententiam qui cognoscere voluerit, simulque ad idem cum illo studium vehementius accendi; is inter alios ejus tractatus, legat opusculum de hoc ipso argumento magna ex parte conscriptum, quod merito suo inscripsit, *Stimulum divini amoris*: ubi stylo simplici, sed divinis imbuto sensibus, ita circa Christum crucifixum, occupatur, inhæret, afficitur, dolet, exultat, deliciatur; satis ut appareat, ex ejusdem sancti Doctoris sensu (quod etiam non semel disertis verbis exprimit) hoc etiam hominis perfecti assiduam studium atque occupationem esse debere, neque aliunde quam ex hoc fonte, sublimes sensus, amoris incendia, aliorumque sanctorum affectuum mirabiles excessus, petendos esse. Verum ex hoc sancti Doctoris opusculo, uti ad rem meam, & gustum præsertim faciente, complura nos in hunc nostrum tractatum, atque (ut arbitror) non sine operæ pretio derivabimus, variâsque ejus sententias, tanquam ignitos carbunculos, dictis nostris deinceps, nec verò parcè, inferemus.

Addatur & alter sanctus Franciscus, Indiarum scilicet Apostolus, quem eâ scimus usum fuisse consuetudine ac familiaritate cum Deo, adeoque intimâ atque jucundâ; ut etiam inter immensas curas multiplicésque labores disseminandi Evangelij, summâ oppleretur superfusâ animo celestis dulcedinis copiâ; & huic capiendâ cum par non esset mortale pectus, quasi cum Deo blandè exoptulans, sat esse, sat esse, diceret, eoque sisti deposceret torrentem exundantis voluptatis.

At hic tantus Vir (ut auctoris vitæ verba jam reddam) *maxima in Christi vitæ mortisque meditatione acquiescebat; satis gnarus ibi eximia omnis exempli documenta, in illustri posita monumento, intueri atque imitari licere. Hoc meditationis*

L. 4. c. 7.

nis

nis genus maximè salubre ac frugiferum, præcipuum utique exemplar Christiane vitæ, & ingens invitamentum divinæ charitatis, impensè & complectebatur ipse, & alijs commendabat.

Omitto alios toto opere referendos. Nam hi quos protuli tanti videntur esse ponderis, ut eorum valeat auctoritas omnem de re præsentis dubitationem facilè tollere.

Ut sanè qui tantos tamque præclaros sanctæ contemplationis & divini amoris magistros, proprio sensu ductus, demissè sequi detrectaverit; verendum illi sit, ne in disciplina spiritus, totâ viâ (quod ajunt) aberret, & labore delusus supervacuo, eò quò contendit non perveniat, sed potius damna non levia, atque his majora etiam pericula incurrat.

§. 2.

Ex altero sexu petita eorundem confirmatio.

JAm finis non sit, si de altero sexu exempla proferre instituas sanctarum animarum, quæ utique omnes Christum crucifixum, veluti Sponsum amantissimum artè complexæ, vitam eo in studio ac meditatione posuère, atque per eam exercitationem, ad summam virtutis perfectionem, eamque cum Christo familiaritatem pervenerunt, ut propè fidem exuperent, quæ vel ipsæ de se, vel de ipsis alij scripserunt. Legat eam in rem, cui collibitum fuerit, vitas aut scripta Sanctarum Catharinæ Senensis ac Genuensis, SS. Gertrudis atque Mechtildis, SS. Brigittæ, Claræ, Lutgardis, Teresie, Angelæ, Magdalenæ de Pazzis, aliarumque complurium, è quibus nos, prout usus erit, varia deinde delibabimus.

Notetur interim tanquam speciminis aut primoris gustus gratiâ, palmare equidem B. Angelæ de Fulginio pronuntiatum: *Verè non est alia viâ Dei filijs reservata, quâ Deum invenire valeant, & inventum retinere, nisi viâ, & vitâ & mors*

Vit. c. 57.